Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Італїяньскі условя мира. — Страйк углекопів в Анґлїї.

Як звістно, до оснований спільного клюбу всіх українських послів в парляменті не прийшло. Предложене українського клюбу на утворене спільного клюбу приняли на пятничнім засіданю лише українські посли з Буковини, натомість спротивив ся тому клюб українських радикальних послів. Безуспішність заходів укр. клюбу з причини непримиримого становища радикалів ствердив на кінци засіданя голова союза др. Кость Левицкий, висказуючи однак надію, що через частійші сходини союза удасть ся все таки підготовити терен для скупленя всіх українських парляментарних послів в одно клюбове тіло. — В найблизшім часі, в середу, відбуде ся спільне засіданє союза для порішеня деяких справ, які признано спільними, а іменно справи суспільного обезпеченя і справи будови водних доріг. Частійше скликуванє таких спільних нарад може стати дорогою сотвореня спільного клюбу. —Ще одна справа станула на дневнім порядку спільних нарад, а то справа признаня дрови Трильовскому концесиї на будову зелїзниці. Через те, що против дра Трильовского піднесли ся заміти, які ставлять в прикре осьвітлене чистість єго політичних інтенций, вибрано на бажане членів союза дисциплїнарну комісию для розслїдженя справи, в якої склад увійшли пп. Голубович, Бачиньский і Лукашевич.

„Corriere della Sera" оповіщує відповідь італїяньского правительства дану державам в справі условий мира.

На вступі італїяньске правительство зазначує, що вина війни паде на Туреччину, котра з упертостию достойною лїпшої справи показувала ся глухою на італїяньскі жалоби і довела відносини в Триполїтанії до того, що Італїя рішучо не могла їх терпіти. Італїя узнає добру волю держав і вдячна їм за ті заходи, аби довести до заключеня мира. І мир буде можливий під условєм, що Туреччина прийме стан річий, сотворений Італїєю і коли держави схотять признати правне становище Італїї в тій справі. Туреччина мусїла би крім того відкликати з Триполїтанії і Киренайки своїх вояків і офіцирів. Вкінци предкладає Італїя слїдуючих 7 точок:

1. Італїя признає релїґійну повагу Калїфату, о скілько она не входить в круг політичних, адмінїстрацийних і правних справ. В тій справі взірцем умови мав би бути арт. 4 турецко-австрийского договору що до Босни і Герцеґовини.

2. Італїя поручає музулманьскому населеню свободу віроісповіданя і свободу плеканя обряду і звичаїв.

3. Італїя вирікає ся покараня тубольців, котрі по проголошеню анексийного декрету не заперестали ворожих кроків.

4. Італїя поручає турецким вірителям ту часть турецкого довгу, яка є запоручена цловими доходами з Триполїтанії і Киренайки.

5. Італїя відкупить від турецкої держави єї недвижиму власність в Триполїтанії і в Киренайці.

6. Туреччина з своєї сторони приверне що до італїяньских почтових урядів, шкіл і цлових відносин той сам стан річий, який був перед війною; натомість Італїя зобовяже ся знести капітуляциї, коли так само зроблять і инші держави.

7. Італїя заявляє свою готовість взяти участь в переговорах з державами для обдуманя успішних способів що до запорученя ненарушимости Туреччини.

Вкінци заявляє Італїя, що хоч дальше буде вести війну способами, які видадуть ся їй найвідповіднїйшими, то однако подумає над предложенями, які зробили би держави, аби забезпечити достоїньство і честь Туреччини.

Як бачимо, мирові условя Італїї не містять в собі нічо нового, Італїя не уступає в нічім і нічого не хоче зречи ся.

Навіть точки 7. не можна уважати якоюсь уступкою, що справі мира могла би при

---

16)

З НАЙНОВІЙШОЇ РЕПУБЛИКИ.

Образки з подорожий по Хінї або Кітаю.

Після Цобельшііна, Гессе-Вартеґа і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

З року 1410 по Хр. походять три найбільші дзвони в Пекінї, котрі цїсар Юґ-льо велїв вилити. Перший з них знаходить ся над одною з брам цїсарскої палати, другий знов єсть на дзвіниции, з котрої розходять ся сторожі, що роблять службу в день і в ночи, а третий, найбільший, єсть в одній сьвятини в північно-західній части міста. Єсть то взагалї найбільший дзвін на сьвітї, з вимкою славного дзвона в Москві, котрий, що правда, найбільший зі всіх, але лежить розбитий на земли, отже до уживаних дзвонів не числить ся. Сим найбільшим дзвоном в Пекінї дзвонять лиш тодї, коли єреї просять богів о дощ. Дзвін сей єсть 15 стіп високий, а ухо, на котрім він висить, має ще дальших 10 стіп; в промірі має він 11 стіп, єсть грубий на 9 цалїв і важить 120.000 фунтів. Він вилитий з найлїпшого бронзу і вкритий многими артистично-викінченими написями.

Напроти брами Чуен-че знаходить ся найстарша із чотирох католицких церков в манджурскім місті. Хінцї називають єї „нантанґ", що значить „церков полудня". Єсть то стара портуґальска катедра, побудована в 1601 р. З переду на фасадї знаходять ся пишні марморові таблиці, на котрих видовбані манджурским і хіньским письмом стишки цїсаря Канґі, зложені в честь християньства. При церкві Нантанґ єсть монастир хіньских монахинь, котрі удержують школу і заведене для сиріт. Коло сего монастиря єсть знов шпиталь, котрий удержують другі хіньскі монахинї.

В північній стороні міста стоїть давнїйший монастир Єзуїтів, званий Хінцями „Петанґ", що значить „сьвятиня півночи". По прогнаню Єзуїтів осїли там Лазаристи. На місци погорівшої в 1864 р. катедри побудовано нову. В 1865 р. добачили Хінцї, коли почали реставрувати цїсарску палату і мали ставити резиденцию для цїсарскої-матери, що полудневозахідна часть нового будинку майже дотикає катедри Петанґ і що з єї вежі можна би все видїти, що діє ся в цїй палатї. Длятого завело хіньске правительство переговори з француским правительством і Лазаристами, а вислїд тих переговорів був такий, що катедру Петанґ перенесено коштом хіньского правительства на инший ґрунт в східній части манджурского міста, з тим однак, що вежа не сьміє бути висша як на 15 метрів, отже о 9 метрів нижша як дотеперішна і що дзвінниця не сьміє виставати понад кришу церкви. Будову сеї церкви скінчено в 1888 р. і давнїйшу катедру, що стояла на ґрунтї дарованім цїсарем Канґі, передано цїсаревій.

Росийска місия або „Пейкван" лежить в північно-східнім кутї міста і обнимає церков, школу, бібліотеку, дуже богату в хіньскі дїла і астрономічну та метеорольоґічну обсерваторию. Протестанти мають також при анґлїйскім посольстві свою церков, льондоньске місийне товариство одну місию і великий шпиталь в манджурскім місті.

А тепер виходимо в нашій вандрівці по хіньскій столици через велику середну браму з манджурского міста до більше оживленого хіньского міста. То було колись лиш передмістє Пекіну і аж в шіснайцятім столїтю обведено єго муром. Найзамітнїйші тут з будівель то сьвятиня неба і сьвятиня рільництва. Обі ті сьвятинї стоять на просторих ґрунтах обведених мурами а коло них знаходять ся великі городи. Сьвятиня рільництва, в котрій знаходить ся „престол землї", на котрім давнїйшими часами цїсар що року складав жертви богови рільництва, має найбільше значінє для Хінців і тому придивимо ся їй трохи докладнїйше.

Населенє Хіни складає ся в дуже великій части з рільників; тому то хіньска держава з давен-давна признавала важність рільництва і присьвячала єму як найбільшу увагу. Весь незамешкалий край в Хінї був давнїйше

нести користь. Туреччинї мало з того прийде, що Італїя хоче взяти участь в переговорах з державами „що до запорученя ненарушимости Туреччини“. Таку запоруку було би дуже тяжко видумати.. Ненарушимість Туреччини запоручив ще париский договор з 1856 року, а однако від того часу Туреччина утратила половину своїх посїлостий. Впрочім істория доказує, що договори мають взагалї лиш доси вартість, доки є охота їх держати ся, а з хвилею коли найде ся хтось сильний, аби їх знести, тратять свою вартість.

З добре обзнакомлених з тою справою кругів розійшла ся поголоска, що Туреччина по послїдній радї мінїстрів поручила своїм амбасадорам повідомити держави, що ті мирові услівя, які тепер подала Італїя, уважає неможливими до принятя.

Про послїдну конференцию в справі страйку доносять з Льондона, що Асквіт зазначив, що правительство зробило все, що було можливе, але на свій жаль пересьвідчило ся, що згода не є можлива. Тому являє ся потреба виданя инших зарядженъ. З причини, що страйк стає ся щораз більшою небезпечностию для краю, звернуло ся правительство до парляменту з просьбою о ухвалене законодатних розпоряджень, на основі яких признано би углекопам відповідну мінїмальну плату. Правительство не хоче вязати ся нїякою сталою нормою, однак мінїстер дав до пізнаня, що в поодиноких округах мінїмальна плата має бути устaлена через спільні комісиї працьодавців і гірників. Предложеня правительства містять постанови, які мають скоро полагодити всї спірні питаня.

Около 1200 незорґанїзованих углекопів округа Лямаркшір заявило, що вертають до працї, коли не одержать підпомоги від орґанїзациї.

В Сундерлянд вивязала ся оногди при виплатї запомог для страйкарів бійка, бо около 100 робітників, що залягали з вкладками, нїчого не дістало. Невдоволені заявили, що зломлять страйк. Також з инших ревірів доносять, що частинї робітників спикрив ся страйк і она бажає вернути до працї.

Дирекциї зелїзниць заповідають нові обмеженя руху.

Новинки.

Львів, 19 марта 1912.

— **Найдост. Архікн. Кароль Франц Йосиф в Галичинї** З Бялої доносять під датою 18 марта с. р.: Нинї о год. 2·30 по полудни прибув з Тїшина до Бялої на чолї своєї шкадрони Найдост. Архікн. Кароль Франц Йосиф і по відправленю шкадрони до кватир, заїхав до готелю під „Чорним Орлом“. В просторім, прикрашенім цьвітами і ґобелїнами вестибулю готелевім дожидали прибутя Найдост. Архікнязя Є. Е. п. Намістник др. Михаїл Бобржиньский, котрий в тій цїли прибув тут нинї рано зі Львова в супроводї управителя тутешного старости, радн. Намістництва Матія Бесядецкого, духовеньства, репрезентантів властий державних і автономічних з Бялої і Бєльска, посла на сойм краєвий Гемпля та корпусу офіцирского.

Перед готелем зібрала ся величезна товпа людий, котра з одушевленем підносила оклики в честь Найд. Гостя: Най жиє! Найд. Архікнязь по повитаню Є. Е. п. Намістником приняв представленя зібраних у вестибулю готелевім осіб і кождій з них зробив честь вельми ласкавою розмовою. За хвилю опісля прибула самоїздом Найдост. Архікн. Зита, що супроводжає інкоґнїто свого Найдост. Мужа і Найд. Архікн. Пара зайшла до приготовлених для них апартаментів. Цїле місто було сьвяточно прибране. Завтра вибирає ся Найдост. Архікн. з женою в дальшу дорогу.

— **Репертуар руского театру в Коломиї.** Саля „Сокола“. Початок о 7·30 вечером.

В середу, дня 20 с. м. „Оповіданя Гофмана, опера в 3 дїях Офенбаха.

В четвер 21 с. м. „Міра Ефрос“, образ з житя жидів зі співами в 5 дїях Ґордіна.

В пятницю, 22 с. м. „Циганьска любов“, оперета в 3 дїях Ф. Легара.

В недїлю, 24 с. м. пополудни „Наталка Полтавка“, народний образ зі співами в 3 дїях І. Котляревского. — Вечером „Паливода“, фарса на 4 дїї зі співами і танцями Карпенка Карого.

— **Утопив ся.** Гробар Павло Бідота з Гиновичі, бережаньского повіта, вертаючи в ночи 12 с. м. з похорону в Жукові впав під Гиновичами в прибувшу Золоту Липу і утопив ся. Тїло видобуто аж третого дня.

— **Відгомін катастрофи коло Тржебінї.** З Кракова доносять: Жандармерия арештувала в Тржебінї і відставила до краківского суду двох функціонарів зелїзничих обжалованих о то, що они безпосередно спричинили катастрофу зелїзничу. Суть то Станислав Вітковский пересувач і Фр. Шейба контрольор стражницї. Вина їх в тім, що видали бльоковому прикав на виїзд не переконавши ся чи шлях вільний. Арештовано також і відставлено до суду машиніста Михальского, котрий вів льокомотиву.

— **Звичайні Загальні Збори** то-ва. „Руска Бурса ремісничо-промислова“ відбудуть ся дня 25 марта о год. 7-ій вечером в комнатах „Міщаньского Брацтва“ ул. Руска ч. 3. Дневний порядок: 1) Відчитане протоколу з попередних Загальних Зборів. 2) Звіт з дїяльности товариства. 3) Звіт контрольної комісиї. 4) Вибір членів Ради товариства. 5) Внесеня і інтерпеляциї.

— **Руска Бурса ремісніча у Львові.** Взиваємо всїх тих інтересованих, які хочуть вислати хлопців на науку ремесла поза Галичиною, а яким вислано відповідні друки, щоби зволили сейчас прислати: 1. Робітничу книжку, 2. Послїдне сьвідоцтво шкільне, 3. Метрику і 4. Друк зголошеня. — За Видїл: *Іван Бачиньский*, ул. Руска ч. 20.

— **Руско-анґлїйска семінария учительска в Канадї.** В Реджайнї в Канадї заведено заходом теперішного правительства провінциї Саскачевану в тамошний руско-анґлїйскій семінариї учительскій науку рускої мови і письменства попри инші предмети, яких учать в анґлїйскій мові. Школа ся призначена для образованя учителїв чужинців провінциї Саскачевану а користають з неї переважно рускі хлопці, бо на загальне число 47 учеників є двох Поляків і трох Нїмців, решта самі Русини. Очевидно, що на таке велике число Русинів в провінциональній школї їх рідна мова повинна находити ся в науковій проґрамі заведеня. За стараньєм і домаганєм великого числа Русинів-фармерів і деяких учителїв вислано в осени до правительства в Реджайнї кілька сот петиций в справі заведеня рускої мови в семінариї. Вислїдком сего було іменоване нового учителя Русина попри двох анґлїйских для сеї школи.

власностию корони, але навіть і тота земля, на котрій осїли рільники, уважалась з давен-давна власностию держави, котру нїби то лиш винаймлено рільникам. Такий стан в хіньскій державі потверджують навіть письма старих хіньских писателїв, в котрих сказано: „Вся земля на сьвітї єсть власностию володїтеля, всї жителї краю суть слугами володїтеля“. Але той володїтель мав не лиш право але й обовязок супроти сеї землї. Він мусів як що року кілька разів приносити жертву небу в сьвятини неба так і раз до року складати жертву землї на „престолї землї“ в сьвятини рільництва і то звичайно в третім місяци після хіньского календаря.

Вже вечером перед торжеством приношеня жертви приїздив цїсар, або на случай єго не повнолїтности князь реґент до сьвятинї рільництва званої по хіньски „Гсієннунґтан“, щоби там приготовити ся до приписаних церемоний, які на другий день рано мали розпочати ся. Побувши в ночи через кілька годин в „сьвітлици посту“, виходив цїсар зглядно реґент в супроводї двох князів цїсарского дому і великого числа високих хіньских достойників в державнім одїню на велику мармором терасу, де землї приносить ся весняну жертву.

Коли нинї зайти до тої сьвятинї і на ті ґрунти, на яких она положена, то мимо волї нагадує ся запустїлий двір якогось европейского шляхтича-дідича. Зараз сам вхід, де ви лежують ся обдерті воротарі і замащені голі дїти не заповідає нїякого великого враженя. Правда, що та стара будівля і зуб часу вже добре єї надгриз, бо она походить з перших часів династиї Мінґів а за цїсаря Кієнлюнґа з послїдної династиї (1736—1796) відновлено єї основно. Але від того часу сьвятинї і єї окруженя зовсїм не відновлювано анї не направлювано, хиба лиш тодї трохи зверха, коли тре того місяця в роцї мало відбувати ся торжество приношеня жертви. Висока трава і бодяки вкрили красну сьвятиню і єї терасу та й вкрили цїлий просторий город. Виложені камінними плитами стежки позаростали майже зовсїм і ледви їх ще видко, бо до поодиноких будинків сьвятинї і тераз повидоптовано нові стежки. Всї ті будинки до котрих цїсар підчас складаня жертви не заходив, майже вже валять ся та й тим, до котрих він заходив, а котрі бодай зверха нїби то удержувано в добрім станї, вже не богато належить ся. На удержане тих будівель визначував давнїйше уряд церемоний десять тисячів таелїв (около 32.000 К) річно, але ті гроші потопали очевидно в кишенях всїляких достойників. Правда, трохи діставало ся й службі при сїй сьвятинї, але дуже мало; двом надзирателям плачено річно по 2 таелї (4 К 32 с.) і 20 кулїв або слуг діставали місячно по 1 таелю.

З численних будинків сьвятинї заслугують поправдї лиш три на більшу увагу, а то обі тоті галї, де переховують плуг і приляди до приношеня жертви а третя галя або сьвітлиця, де перед приношенєм жертви перебував цїсар або єго заступник. Цїле торжество приношеня жертви складає ся з двох частий а то із церемониї приношеня жертви і з церемониї ораня, котру по зложеню жертви виконував сам цїсар при помочи мінїстрів і других достойників. Приношене жертви відбувало ся на головній терасї мармировій, що знаходить ся перед сьвітлицею посту а коло котрої з правого боку знаходять ся поменші сьвятинї для неба, землї і божка рільництва. Коли скінчила ся церемонїя приношеня жертви, то цїсар серед глубокої тишини сходив середними сходами з тераси на долину, підчас коли бічними сходами, відїленими поручем від середних, сходили князї і достойники державні. Перед терасою, де приношено жертву, знаходить ся велике поле до ораня. Князї і достойники державні несли в золотих посудах насїнє призначене на засїв. З правого боку коло цїсаря ішов ґенерал-ґубернатор провінциї Чілї, з лївого таотаї (посадник) Пекіну. Коли вже цїсар зійшов на долину, подали єму князї жовтий плуг, до котрого був запряжений віл і так цїсар виорав чотири скиби зі сходу на захід а чотири із заходу на схід. По нїм орали відтак князї так само жовтим плугом по десять скиб а державні достойники вже червоним плугом по вісїмнайцять скиб, аж наконець цїле поле, що виносить хіньский морґ, виорали до кінця поменші урядники. Кожда виорана скиба була на яких шіснайцять метрів довга. Відтак засївано поле принесеним зерном. Так засїяне поле доглядала вже служба при сьвятини а зібране в часї жнива зерно, прятано до жовтих міхів і переховувано дуже старанно аж до другого торжества приношеня жертви божкови рільництва.

(Дальше буде).

Учителем рускої мови іменовано п. Гната Пляцка з Ростерна, бо він безперечно і характером і знанем був найвідповіднїйшим кандидатом. П. Пляцко є укінченим ґімназиястом рускої ґімназиї у Львові і був студентом фільософії на львівскім університеті.

— **Розбишацкий напад.** Із Станиславова доносять про таку подію: На ул. Колиньскій знайдено лежачого в непритомнім станї якогось чоловіка. Показало ся пізнїйше, що то був швець Кароль Паньчак. Коли его привели до притомности, зізнав він, що так тяжко побили его якийсь Папст, знаний поліциї злодюга і артилєрист 33 п. Семенюк. Знаючи, що він має гроші, напали на него, побили его і забрали єму 120 кор. і годинник. Папста арештувала поліция, а на Семенюка зроблено донесенє до властий войскових. Стан Паньчака внаслїдок одержаних ран єсть грізний.

— **Переїхане самоїздом.** Вчера около 5 г. по полудни наїхав самоїзд ч. 881, в незвичайно скорім разгоні на учительку п. Стефанію Маєвску, перевернув єї на землю і сильно потовк. П. Маєвска зімлїла а коли єї привезено на стацию ратункову, показало ся, що була не лиш сильно потовчена але ще й звихнула ногу. Нещасливу перевезено до дому і там віддано під опіку лїкаря проф. Германа. Після зізнаня сьвідків завинив шофер, бо гнав дуже скоро і не давав нїяких знаків, крім того ще в послїднїй хвили, мов би стратив притомність, замість виминати на право, завернув на лїво, якраз на п. Маєвску. Самоїзд ч. 881 належить до міскої електровнї.

Господарство, промисл і торговля.

— **Загальні збори земельного Банку гіпотечного.** В салях „Рускої Бесїди" відбули ся в суботу загальні збори акцийної спілки „Земельного Банку гіпотечного" у Львові під проводом голови Ради дра Теофиля Дембіцкого, котрий короткою промовою сконстатував дуже користний і нашим економічним відносинам відповідаючий розвій Банку, представив ц. к. комісаря правительственного рад. Намістництва Попеля і покликав на секретаря зборів п. Ант. Гладишовского. Провіривши присутність вистарчаючого по мисли приписів стату та числа членів, а то 80 членів репрезентуючих 191 важних голосів, а 960 акций, удїлив голосу членови дирекциї до відчитаня звіту. На внесенє дра Кормоша звільнено дирекцию від читаня звіту, який друкований роздано членам. З порядку дневного здав загальний звіт з дїяльности Банку і ради надзираючої віцепрезидент др. Кость Левицкий і предложив внесеня що до роздїлу зисків. Отворено відтак дискусию, в котрій забирали голос дир. Сероїчковский, Денис Кульчицкий, радн. Лїпиньский з Сокаля, др. Говикович і п. Дурбак. Пояснень удїлив іменем дирекциї др. Лесь Кульчицкий. Внесеня предложені Радою надзираючою що до роздїлу зисків і затверджения білянсу принято одноголосно та приступлено до вибору двох членів Ради в місце вильосованих дра Теоф. Дембіцкого і дра Костя Левицкого та уступившого о. дра Йосифа Жука. Вибрано скрутаторами Вп. радн. Івана Кивелюка і дра Е. Озаркевича, а відтак поновно дра Теофіля Дембіцкого і дра Костя Левицкого членами Ради і затверджено коопта́цию о. Йосифа Боцяна в місце о. дра Жука. Між внесенями акционарів принято належито поперте внесенє дра Сероїчковского, щоби управа розважила потребу піднесеня акцийного капіталу о 1 міліон корон, прийшла з дотичним внесенєм на найблизші звичайні загальні збори. На тім збори закінчили ся.

Наука, штука і лїтература.

— **Господарскі видання Товариства „Просьвіта".** Надходить весна. Кождий дбалий господар не лиш ладить плуг, борони, збіже, щоби почати весняні роботи як тільки пригріє сонце і осушить землю але поки час загляне до „Взірцевого Господаря", що належить робити на весні в місяци марти і цьвітни. Взірцевий Господар або Пригадки, що, як і коли робити в господарстві. Написав др. К. Мічиньский. Сторін 528. Цїна оправленого примірника 1 кор. 60 сот. Розказано в сїй книжці дуже докладно, а при тім ясно і цікаво, як треба вести сільске господарство, аби мати більший дохід. Обговорює ся в нїй всю роботу в поли, в городї, в стайні, як справляти рілю, як сїяти, як орати, яких уживати знарядів в господарстві як управляти пасовиска та сїножати — словом в тій книжці поміщено все, що найбільше потреба нашому хліборобови знати. Письменний господар повинен собі єї безусловно купити, а певно не пожалує. Товариство „Просьвіта" нарочно зазначило таку низьку цїну, аби книжка розійшла ся між селяньством, хоч єї виданє коштувало далеко більше. З замовленями належить спішити ся, бо лиш 30 прим. має канцелярия на складї. Новий наклад приготовляєть ся.

Обірники власного господарства вже не вистарчають до доброї управи рілї і наші господарі чим раз більше користують ся штучними погноями. А яких погноїв уживати, якого насїня, як плекати сїножати — про се знова учить кн. п. з. „Про рільничі досьвіди і проби" роблені заходом тов. „Просьвіта" у Львові на селяньских господарствах в рр. 1908 — 1910. Зладив Сидір Кузик Стор. 127. Цїна 1 кор., а опр. в полотно 1 кор. 60 сот. Голоси селян зібрані в сїй книжці, тих селян що перевели у себе проби з ріжними новостями, повинні заохотити весь загал нашого селяньства до піднесеня видатности своєї землї.

З приходом весни загляне дбалий господар також до свого саду, очистить овочеві дерева, повтинає сухі галузи, защепить нові деревця, засадить сьвіжі дички. А як ходити коло саду то до сего видало товариство „Просьвіта" два підручники. „Плеканє овочевих дерев і овочевих корчів". Написав А. Куровский і В. Табо учителї краєвої огородничої школи в Тарнові. З 117 рисунками в тексті. Сторін 158. Цїна оправл. прим. 1 кор. 20 сот. і друга книжка „Перещеплюванє дерев овочевих". Сторін 86. Цїна 40 сот.

Вкінци пасїчники оглянуть з приходом весни своїї пчоли. Заглянуть до кождого улия, доложать пчолам поживи, бо через зиму давна вийшла, а до нової ще далеко. Пасїчник, що справдї хоче мати якусь користь зі своєї пасїки, не обійдеть ся без книжки „Пасїка" або наука про те, що треба знати, чого постарати ся, та як що коли робити, щоби пасїка все добре вела ся. Написав Микола Михалевич. Про вартість сеї книжки говорить се, що вона вийшла вже четвертим накладом. Книжка з рисунками. Сторін 116. Цїна оправленого примірника в полотно 1 кор. 20 сот., брошурованого 50 сот. Хто замовить відразу пять примірників і пришле за них гроші з гори, тому додаємо даром „Календар пасїчний" уложив Порфірий Бажаньский, та ще другу книжочку „Природа і житє пчіл".

Всї ті книжки можна купити в канцеляриях філїй „Просьвіти" або замовити в канцеляриї товариства „Просьвіта" у Львові, ринок ч. 10. На почтову пересилку належить долучити при замовленю на цїну до 1 К 20 сот. до 2 К — 30 сот.; до 5 К і висше — 60 сот. Рекомендация коштує понадто 25 сот.

Ілюстрований катальоґ видавництва „Просьвіта" висилаємо на бажанє кождому даром і оплачено.

За Заряд канцеляриї тов. „Просьвіта": *А. Гапяк*, директор.

Телеграми.

Відень 19 марта. На нинїшнім засїданю палати послів міністер скарбу Залєский предложив проєкт закона в справі льотериї клясової а внесеня льотериї числової.

Одеса 19 марта. Арештовано тут ватагу розбишаків, зложену з 20 осіб, котрі підкопали ся під дім княгинї Лобанов-Ростовскої в цїли обіжражу.

Київ 19 марта. Судия слїдчий переслухав був начальника київскої охрани Кулябку в справі обжалованя о змарнованє скарбових гроший. По скінченю переслуханя Кулябку випущено на волю за кавцию 8000 рублів.

Льондон 19 марта. З добре поінформованих кругів італїяньских доносять, що відповідь італїяньского правительства на кроки держав в Римі, в справі мира єсть держана в мирнім тонї. Сподївають ся, що держави будуть могли вести дальше свої заходи і що переговори будуть доти тревати, доки не знайде ся відповідна формула.

Сан Антоніо (Тексас) 19 марта. Внаслїдок експльозиї кітла у фабриці льокомотив згинуло після дотеперішних обчислень 25 осіб. Фабрика єсть зовсім знищена; в инших сусїдних будинках вибух наробив також страшенного спустошеня.

Надіслане.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарнї Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Дуже важне

для терпячих на пропуклину.

М. Фрайліх

Львів, ул. Городецка 35

специяліст патентованих бандажів, видав нову ілюстровану брошуру під титулом: „Пропуклина і результати нововинайдених бандажів“ і на бажане кождому висилає gratis i franco.

6 простирал

з найліпшого льну, дуже добірний ґатунок. . К 15·—
30 м. добрихрешток сортованих —8 м. дов. К 18·—
На жадане висилаємо даром і оплачено взірці льняних і бавовняних виробів — як також модного бархану і фланелї

Ткальня полотна і вовни

Братів Крейцар

Добрушка (Чехи).

Михайло Скірка

римар і сідельник

у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає богатий вибір сідел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всілякі вироби зі шкіри.

Ціни приступні.

Поручаємо П. Т. Кружкам рільничим і шинкарям фірму

М. Зарваніцер

склад ВИН в Калуши,

котра достарчає найліпших і природних вин, почавши від 50 літрів в бочівках, а именно:

1) біле або червоне — — по 75 сот. — —
2) біле вино десерове — — по 90 до 1 Кор.
3) червоне вино десерове Bluttrott — по 90 до 1 Кор.
4) вино токайске („церковне“) — по 1 К і більше.
5) Ia сливовиця 75 прц. — — по 1·80

Містове Бюро зелїзниць державних

у Львові, пасаж Гавсмана 9

продає білети на всї зелїзниці в краю і за границею.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

Ваше здоровле відзискаєте! Ослаблене ваше і болї зникнуть, ваші очи, нерви, мязи, будуть сильні, сон здоровий, загальний ваш стан здоровля знов поліпшить ся, коли ужиєте правдивого флюіду Феллера з маркою „Elsa fluid“. Послухайте нашої ради і спробуйте замовляти за 5 корон франко. Виробляє лиш аптикар Е. Ф. Феллер в Стубіци, пл. Ельза ч. 260 (Хорватия).

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.